N°. 57. A°. 1837.

MAANDAG DEN 17den JULIJ.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

GOUVERNEMENTS SECRETARIJ.

PARAMARIBO, *den* 13 *Julij* 1837.

(24758) Alzoo J. F. ROUX en D. COENDERS, in qualiteit als Administrateuren der Plantaadje *de Nieuwe Grond*, zich bij rekeste aan den Gouverneur Generaal hebben geadresseerd, met verzoek om de Slavin KAATJE van gemelde Plantaadje af- en op de prive-namen van INSINGER & COMP qq. en J. J. VAN DE POLL qq., te mogen doen overschrijven.

Zoo is het, dat de Gouverneur Generaal goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen alle degenen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van *veertien* dagen, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, door den Gouverneur Generaal zoodanig worden gedisponeerd als bevonden zal worden te behooren.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

GOUVERNEMENTS SECRETARIJ.

PARAMARIBO, *den* 16 *Julij* 1837.

(24781) Alzoo ABRAHAM VAN MEERTEN en JAN DE JAGER Ez., zich bij rekeste aan den Gouverneur Generaal hebben geadresseerd, met verzoek om de Slavenmagt van de Plantaadje *Vlugt en Trouw* af- en op de namen van Mr. JACOBUS JOHANNES UIJTWERF STERLING, Mr. JAN SMITS VERBURG, RODOLPHE LE CHEVALIER, PIETER PORTIELJE ABM. ZN., JOHANNIS BERNARDUS STOOP, MATTHIJS WESTENDORP, BERNARD ROELOFS en GERARDUS BLACKE, als representerende de Eigenaren of Gemagtigden tot die Plantaadje, te mogen doen overschrijven.

Zoo is het, dat de Gouverneur Generaal goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen alle degenen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van *veertien* dagen, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, door den Gouverneur Generaal zoodanig worden gedisponeerd, als bevonden zal worden te behooren.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

GOUVERNEMENTS SECRETARIJ.

PARAMARIBO, *den* 16 *Julij* 1837.

(24782) Alzoo ISAK JACQUES DE MESQUITA, zich bij rekeste aan den Gouverneur Generaal heeft geadresseerd, met verzoek om de Slavenmagt van de Plantaadje *Beudslust* af- en op zijn privé-naam te mogen doen overschrijven.

Zoo is het, dat de Gouverneur Generaal goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen alle degenen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van *veertien* dagen; na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, door den Gouverneur Generaal zoodanig worden gedisponeerd, als bevonden zal worden te behooren.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

GOUVERNEMENTS SECRETARIJ.

BURGERLIJKE-STAND.

PARAMARIBO, *den* 13 *Julij* 1837.

Heden zijn in *ondertrouw* opgenomen: PIETER BOERS, *jongman*, van de Roomsch Catholijke Godsdienst, geboren te *Middelburg*, Jager bij het Garnizoen binnen deze Kolonie, en CHRISTINA ESSER, *jonge dochter*, mede van de Roomsch Catholijke Godsdienst, alhier geboren en woonachtig.

De Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
T. M. SCHOTBORGH.

Advertissementen.

De diverse *Patentpligtigen*, welke hun verschuldigde *laatste* termijn nog niet hebben voldaan, worden bij deze herinnerd, om zulks vóór het einde dezer maand, ten mijnen Kantore aan te zuiveren.

Paramaribo, den 10 *Julij* 1837.

De Koloniale Ontvanger en Betaalmeester,
WESENHAGEN.

TRANSPORTEN.

(17667) Den 10den Julij 1837. THOMAS DUNCAN ACTON, aan FANNIJ van AEUTS, voor haar Minderjarige Zoon LODEWIJK van AEUTS, van een Huis en Erf, aan de *Soldatenstraat*, bekend onder Oude Wijk La. D. No. 69 en Nieuwe Wijk La. B. No. 35

Den 11den. J. B. L. TEN BEHM WENTHOLT, aan WILLEM GERARD TELTING, van het Huis en Erf, aan de *Wagewegstraat*, bekend onder Oude Wijk La. D. No. 114 en 115 en Nieuwe Wijk onder La. B. No. 116.

Den 12den. ALEXANDER SALOMONS, Vendumeester, aan M. M. SMITH, van het Huis en Erf, aan de *Saramaccastraat*, bekend onder La. D. No. 547, aangekomen hebbende den Boedel wijlen THOMAS SMITH

Den 13den. C. E. BURNS geb PETERSON, aan PIETER HARREVELT, van een Erf met de daarop staande Voor- en Achtergebouwen, aan de *Saramaccastraat*, bekend onder Oude Wijk La D. No. 542*b*. en onder Nieuwe Wijk La. E. No. 22.

Paramaribo, den 14 *Julij* 1837.
WENTHOLT.

(24761) Op Maandag den 24sten dezer, des nademiddags ten 4 uren, zal de CURATOR en WEESMEESTER bij het Departement der *Onbeheerde Boedels en Weezen*, door den Vendumeester S. F. FLU, publiek doen verkoopen:

Het *ERF* met den daarop zich bevindende *OPSTAL* aan de *Graven-* of, *Soldatenstraat*, bekend onder La. B. No. 20, No. 54 La. D.; aankomende den Boedel P. N. ARDEN.

Paramaribo, den 15 *Julij* 1837.
M. N. ARLAUD,
2de Commies.

De CURATOR EN WEESMEESTER bij het Departement der *Onbeheerde Boedels en Weezen*, zal op Maandag nademiddag den 24sten dezer, door den Vendumeester S. F. FLU, doen verkoopen:

De *GOEDEREN*, gevonden in de *desolate* Boedels: HENDRIK CORNELIS BROOS; RICHARD BALEIN; SAMUEL NICOLAAS DE BEEK en HENDRIK FRANÇOIS DE SCHORDEIJN.

En vermits er in die Boedels geene genoegzame Goederen aanwezig zijn; zoo zullen de Crediteuren niet kunnen worden opgeroepen.

Paramaribo, den 15 *Julij* 1837.
M. N. ARLAUD,
2de Commies.

(24783) **VENDU**

Van het HUIS en ERF, aan de *Watermolenstraat*, aankomende de Wed. A. M. LEVIJ, *op MORGEN ten negen uren*, ten huize van den Vendumeester A. SALOMONS.

Paramaribo, den 17 *Julij* 1837.
CHs. LIONARONS qq.

(23510) H. W. en R. J. LIJONS vertrekken.

BURGERLIJKE STAND.

Van den 1sten tot en met den 12den Julij 1837, zijn ingeschreven, als:

BEVALLEN: Carolina Cornelia Emanuels, zoon. Aana Charlotte Bauer, zoon. — Dourlina Louisa Hoen, dochter. — Mary Malija Burns, dochter. — Judith Coster, Echtgenoot van Jacob Beer Monk, dochter. — Anna Abendanon d'Avilar, zoon. — Johanna Jacquelina d'Andlau, dochter. — Jacoba Josina van Oudshoorns, Echtgenoot van Johan Hendrik Epping, dochter. — Rachel Mozes de Abraham Bueno de Mesquita, Echtgenoot van Benedictus Alexander Samuels, dochter. — Sophia Johanna Christina van Bergen, Echtgenoot van Johan Christoffel Treheen, dochter — Simica van Claveren, zoon.

LEVENLOZE: Een kind van het Mannelijk geslacht van Behé van Auka.

OVERLEDEN: Maria Elisabeth Picolet, dochtertje van Johanna Clasina Louisa Picolet, oud 18 m. — Joseph Mattheim, oud 17 jaren. — Willem François Meijne, oud 26 jaren. — Johanna Petronelia Pardo oud 76 jaren. — Maatje de Vries, dochtertje van Amimba van Laguna, oud 4 jaren. — Jan Hendrik Richter, oud 53 jaren. — Samuel Nicolaas de Beek, oud 68 jaren. — Johanna Henrietta Reeberg, oud 32 jaren. — Hendrik François de Schordeijn, oud 22 jaren en 10 maanden. — John Geijger, oud 55 jaren.

Scheepstijdingen.

UITGEKLAARD.

Den 7den dezer, op de rivier Coppename, het Kof-Schip *Jeannette*, Kapt. T. BODEMAN, geladen door het Gouvernement met 176 blokken Hout, als: Bolletrie, Ceder, Groenhart, Locus, Manbarklak, Peto en Purperhart; gedestineerd naar Amsterdam.

Wetenschappelijke Berigten.

Oefeningen der Turken in het algemeen.

(VERVOLG IN SLOT VAN No. 56.)

Terwijl de Wetgeleerden en Moskeëendienaars geenszins de werkzaamheden van onze Predikanten en Priesters verrigten, niet prediken, noch katechiseren, nocht biecht hooren, kan men zeggen, dat er voor den gemeenen hoop eigenlijk in het geheel geen onderwijs is. (Er worden, wel is waar, somtijds eene soort van predikatien, of zedelijke redevoeringen gehouden. Doch deze, zegt men, geven meer ergernis dan stichting, loopen op casuïstische spitsvindigheden uit, of betreffen Staatkundigen zaken.) Al de opvoeding der kinderen bestaat daarin, dat zij bij afzonderlijke leermeesters gaan, die hun den Koran leeren. Bij deze leermeesters, zoowel als in de Mekieb, of lagere scholen, lezen de kinderen den Koran, en zeggen denzelven op zonder dien te verstaan. — EMER EFFENDE, een geleerde Turk, bekende eens aan eenen reiziger, dat hij op die wijze, door behulp van een goed geheugen, geleerd had den geheelen Koran in vijfdehalf uur op te zeggen, zonder een enkel woord daarvan te verstaan.

Op de dorpen vindt men, den Iman uitgezonderd, zelden een enkel mensch, die lezen kan. Aardrijksbeschrijvingen heeft men zelfs in Konstantinopel niet dan gebrekkig en met grove feilen; daarom is de onwetendheid, wat de kennis van landen en volken betreft, zelfs bij de aanzienlijkste heeren boven mate. Van daar, dat de Divan, in den laatsten oorlog met de Russen, het onbegrijpelijk vond, dat eene Russische vloot in de Middellandsche Zee kon verschijnen, en dat een Turksch Admiraal aan eenen Franschen Zeeofficier de vraag deed, of de Staten van Frankrijk nabij de Russische lagen? Uit deze onwetendheid der Turken in de Aardrijkskunde, eene zoo aangename als noodzakelijke wetenschap, kan men afleiden, hoe het met de overige wetenschappen bij hen gesteld is. Oude en jonge Reizigers verhalen duizend voorbeelden, die van de groote duisternis, met welke dit eertijds zoo zeer verlichte land bedekt is, getuigen.

Terwijl bij de Turken geene voorregten van geboorte plaats hebben, terwijl er geen erf-adel bestaat, en de zonen van de geringste onderdanen even zeer als die van den eersten Staatsdienaar tot de hoogste eerambten kunnen komen, zoude men meenen, dat des te meer persoonlijke verdiensten zouden gelden, hoe meer er bekoring is, om zich *daardoor* te willen onderscheiden. Terwijl tevens niet alleen de geestelijke, maar ook de meeste burgerlijke staatsambten uit de Ulema (geestelijk huis) bezet worden, omdat de burgerlijke, zoowel als de kerkelijke Staatsinrigting op den Koran gegrond is, en de Godgeleerden tevens Regtsgeleerden zijn, zoude men besluiten, dat hierdoor de uitzigten voor allen, die zich aan dezen stand wijden veelbelovend, en de aansporing, om zich op de wetenschappen toe te leggen, derhalve zeer groot war. Dan hierbij vooronderstelt men, dat de Godgeleerden en Regtsgeleerden, naar onze begrippen, lieden zijn, die door jaren langen pligt, en vele voorbereidingen, behalve hunne wijdloopige en gewigtige beroepswetenschap, nog vele andere kundigheden bezitten, en hunnen geest op velerlei wijze beschaafd hebben. Maar, wanneer men door alle ondervinding, gelijk door de inrigting zelve, bevestigd ziet, dat de gansche geleerdheid van eenen Iman (Mahomedaanschen Priester,) en van eenen Mallah (stedelijken regter) zich meestal tot de armzalige bekwaamheid bepaalt van den Koran te lezen, denzelven, wanneer het veel is, te verklaren, en zoo veel mogelijk van de tallooze uitleggingen van dit Godsdienst- en Wetboek te weten, wordt dit schoone uitzigt voor de wetenschappen zeer verduisterd. En dit uitzigt verdwijnt bijna ten eenemale, wanneer men ziet, dat ook van den anderen kant de voordeelen, waarmede de Turksche Staatsregeling de toeneming der wetenschappen scheen te begunstigen, verloren gaan; dat grootstendeels alle aanzienlijkste ambten, niet door bekwaamheden en verdiensten, maar door geschenken aan de Sultane-Valida, den Kislar Aga, of eenen anderen gunsteling, verkregen worden, en dus in allen gevalle het dingen naar dezelve zware en menigvuldige kosten vereischt.

De Turken hebben slechts eene enkele boekdrukkerij, en deze heeft tot nog toe niet dan langzaam eenige weinige boeken kunnen leveren. Nieuwspapieren en boekhandel zijn er nog minder. Het valt hun moeijelijk te begrijpen, dat men eene reis kan ondernemen, met geen ander oogmerk dan om kundigheden te verzamelen. Het is zeker niet vreemd, dat in eene stad, zoo als Konstantinopel, het middenpunt van het magtige Rijk, alwaar zich altijd zoo vele Gezanten van de beschaafdste Hoven van Europa bevinden, waar een aanzienlijke koophandel gedreven wordt, en waarheen uit alle streken der wereld schriften toevloeijen, allengs het een of ander nieuw denkbeeld, hetzij door vreemden aangebragt of door de omstandigheden geboren, of eindelijk uit de langdurige sluimering zich van zelf ontwikkelt en met zijne zwakke stralen door de duisternis uitbreekt; maar wat dan hier nog van de Hoofdstad zou gelden, kon op het geheele Rijk geene toepassing hebben.

Letteroefeningen der Turken, met betrekking tot den Godsdienst.

Alzoo de Koran de grondslag is van den Godsdienst en van de burgerlijke Wetten der Muzelmannen, maakt deze het voornaamste onderwerp hunner studiën uit. De verklaring en uitlegging van denzelven wordt Tessir genoemd. Men begint met de Arabische taal, en onderscheidene scholen hebben het doel, om den Koran in die taal te doen verstaan, wordende in dezelve onderscheidene plaatsen daaruit aangewezen en verklaard. Maar de menigte der Tessiri is zonder tal. In de Boekerij van de Sophiakerk zijn er honderd drie en veertig voorhanden.

Bij de Muzelmansche Geschiedschrijvers is de uitlegging van KALEF, die in het jaar 399 stierf, in groot aanzien. Deze geleerde Vorst van Sistania gaf aan de grootste Geleerden en deskundigen het bevel, om aan de verbetering van den tekst en aan de uitlegging des Korans te arbeiden, en de aanteekeningen van oude en nieuwere uitleggers daarbij te voegen. De medgezellen van MAHOMED worden voor de voornaamste uitleggers des Korans gehouden.

Onder de talrijke vragen over de leerstellingen, de kerkgebruiken, de zedeleer, de ongerijmdheden, tegenstrijdigheden, feilen tegen de tijdrekening en verdichtselen des Korans is het geschilpunt bijzonder merkwaardig: „Of het Boek al of niet geschapen zij." De Muzelmannen zouden meenen aan het aanzien des Goddelijken Boeks grootelijks te kort te doen, met te verklaren, dat het geschapen ware, inzonderheid, omdat een sterfelijk mensch, gelijk MAHOMED, nooit in staat zoude geweest zijn, om twee verzen te maken, die in schoonheid en dichterlijke kracht gelijk zouden zijn aan die des Korans. Daarom werd dezelve ook door MAHOMED als een wonder voorgesteld, hetwelk het oogenschijnlijkste bewijs moet opleveren van zijne Goddelijke zending.

De Leeraars van den Tessir onderwijzen in de Moskeën. In de Solymania, een' prachtigen tempel van eene edele bouwkunst, en met al de merkwaardige marmerstukken, met welke eertijds Calcedonie prijkte, versierd, worden tot dat einde groote vergaderingen, zelfs van bejaarde scholieren gehouden.

Mengelingen.

DE SCHULDEISCHER VAN EEN GROOT MAN.

Eenige maanden voor Talma's dood kwam zijn zaakwaarnemer bij hem, om hem te zeggen, dat van tien assignatien op de kas van den schouwburg, die Talma had afgegeven, drie niet ontvangen waren. Dit geval wekte des kunstenaars opmerkzaamheid op. Hij zag in zijn zakboekje na, en bevond, dat hij daarmede eenen handwerksman betaald had, die voor hem werkte. Hij besloot, naar de reden daarvan onderzoek te doen.

Hij zond op zekeren dag gemelden zaakwaarnemer derwaarts, en dezen gelukte het niet dan met veel moeite achter de waarheid te komen. »Ik geef die briefjes maar zoo zoo niet af," zeide de handwerksman; »want zie, de gezondheid van onzen grooten kunstenaar is aangetast. Is hij eenmaal dood, dan stijgt alles in prijs, wat van hem afkomstig is. Voor eene assignatie van zijne hand ontvang ik het driedubbele der waarde."

De speculant was van zijn zonderling denkbeeld niet af te brengen. Men verhaalde Talma de anekdote, terwijl men alleen het uitzigt op zijnen dood verzweeg. Hij dreigde glimlagchende zijnen schuldeischer door de regtbank te laten dwingen, om het geld te ontvangen, en deze verstond er zich niet eerder toe, dan nadat Talma hem daartoe zesmaal had uitgenoodigd. Nadat hij derhalve, op deze wijze, zes eigenhandige briefjes van Talma bezat, liet hij eindelijk het geld ontvangen.

VERSTROOIDHEID VAN GEDACHTEN.

De Graaf Tessin verhaalt, in zijne Merkwaardige aanteekeningen op Reizen, het volgende: »Onder alle verstrooiden van gedachten heb ik in Zweden niemand gekend, die daarin Brancas in Frankrijk meer nabij kwam, dan de Hofkanselier de Baron Nolcken. Ik zal er slechts twee merkwaardige voorbeelden van verhalen: Toen hij bij den Kroonprins kwam, om hem een in den Raad opgesteld besluit voor te lezen, las hij hem, in plaats van hetzelve, het koopkontrakt van zijn huis, bijna tot het einde toe, voor, toen de prins hem op zijnen misslag opmerkzaam maakte."

»Eens kwam hij in de Antichambre van den Prins, waarin ik mij met meer anderen bevond, en vraagde naar den Graaf Tessin. Ik zelf gaf hem antwoord; hij ging evenwel ijlings weder de deur uit, kwam terug, en zeide: »De Wachtmeester verzekert, dat de Graaf hier in de zaal is." Ik antwoordde hem: »De heer Hofkanselier zal mij toch liever gelooven willen dan den Wachtmeester; want ik heb hem zelf zien heengaan." Nolcken ging andermaal de deur uit; en kwam nog eens met dezelfde verzekering des Wachtmeesters terug, — waarop een algemeen gelach ontstond, dat hem uit den droom hielp.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM:

Het gekoperd Tweedeks Fregatschip de Jonge Lodewijk Anthonie, Kapt. R. Tjebbes. — Adres bij J. J. Leijsner.

Het gekoperd Tweedeks Brikschip Paramaribo, Kapt. H. L. Kayser. — Adres bij L. D. J. van Bommel.

Het gekoperd Tweedeks Barkschip Dina Maria, Kapt. A. Ahlers Jr. — Adres bij Degenhard en Kramer. — Sluit 25 Augustus.

Het gekoperd Tweedeks Barkschip Maria Frederika, Kapt. A. H. Hoff. — Adres bij Gebroeders Reijus.

Het gekoperd Kofschip Amsterdam, Kapt. C. Abrahamsz Jr. — Adres bij Gebroeders Reijns.

Het Nederlandsch gezinkt Kofschip Minerva, Kapt. J. J. Kiers — Adres bij J. L. Gellée.

Het Driemast Galjootschip de Beurs van Amsterdam, Kapt. C. van der Drift. — Adres bij N. J. C. Baars. — Sluit 10 Augustus.

Het sneilzeilend Driemast gekoperd Galjootschip Catharina Jacoba, Kapt. J. J. Brouwer. — Adres bij van West en de Hart.

Het gezinkt Nederlandsch Kofschip Zaandam, Kapt. L. H. Singer. — Adres bij van West en de Hart.

NAAR BOSTON:

De Noord-Amerik. Brik Charles, Kapt. J. Foster. Adres bij J. M. Samson.

NAAR GLOUCESTER:

De Noord-Amerikaansche Brik Sarah Ann, Kapt. W. E. Herrik. — Adres bij S. van Praag.

De Noord-Amerikaansche Hibernia, Kapt. S. Sayward. — Adres bij J. M. Samson.

De Noord-Amerikaansche Brik Cadet, Kapt. E. Babson. — Adres bij S. van Praag.

Gedrukt bij de Erven J. BRINK.